

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-01673/20-13

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále také jen „Úřad“), jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení § 20 odst. 5, § 16 odst. 3 a § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném od 2. ledna 2020 (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), rozhodl o odvolání žadatele o informace, pana Mgr. et Mgr. Jakuba Michálka, nar. 6. 2. 1989, bytem Bořivojova 108, Praha 3, proti rozhodnutí povinného subjektu Pražská plynárenská, a.s., IČ: 60193492, se sídlem Národní 37, Praha 1, o odmítnutí části žádosti ze dne 8. 12. 2020, č.j. 03/2020, takto:

V souladu s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. a ustanovením § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, se rozhodnutí povinného subjektu Pražská plynárenská, a. s., ze dne 8. 12. 2020, č. j. 03/2020, **potvrzuje** a odvolání žadatele o informace, pana Mgr. et Mgr. Jakuba Michálka, **se zamítá**.

Odůvodnění

I.

Pan Mgr. et Mgr. Jakub Michálek, nar. 6. 2. 1989, bytem Bořivojova 108 Praha 3 (dále jen „žadatel“ nebo „odvolatel“) požádal dne 20. 4. 2019 Pražskou plynárenskou, a.s., IČ: 60193492, se sídlem Národní 37, Praha 1, (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následujících informací:

- I. Rozpis všech nákladů vzniklých v roce 2017 v koncernu Pražská plynárenská, a.s. ve prospěch Ing. Pavla Janečka (např. odměna a podíl na zisku v Pražské plynárenské, a.s. a v jí ovládaných obchodních společnostech, plnění z uzavřených smluv apod.).*
- II. Seznam dalších výhod poskytnutých Ing. Pavlu Janečkovi jako je bezplatné užívání automobilu, telefonu, bytu, příspěvek na dovolenou apod.- u každé položky seznamu prosím uveďte náklady společnosti na zajištění výhody v roce 2017 nebo na její pořízení a dále třídu či jinou specifikaci kvality výrobku či služby.*

- III. Seznam destinací pracovních cest Ing. Pavla Janečka v roce 2017 s uvedením data pracovní cesty a účelu.*
- IV. Seznam účetních případů týkajících se zajištění reklamy (např. mediální, PR služby, inzerce) ve prospěch koncernu Pražská plynárenská, a.s. v roce 2017 s uvedením zprostředkovatele (mediální či reklamní agentury) a média, ve kterém byla reklama publikována, nákladů na tuto reklamu.*
- V. Dokumentace zaměstnaneckých voleb koncernu do dozorčí rady Pražské plynárenské, a.s., zejména protokol o výsledku voleb, seznam návrhů s uvedením toho, kdo návrh kandidáta předložil, počet hlasujících a hlasy pro jednotlivé kandidáty, složení volební komise.*

Povinný subjekt žádost dne 10. 3. 2020 svým rozhodnutím, č.j. 03/2020, odmítl s odkazem na ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. V odůvodnění svého rozhodnutí k bodům I. až III. žádosti uvedl odkaz na ustanovení § 8a zákona č. 106/1999 Sb. s tím, že jsou požadovány osobní údaje a další informace k soukromí fyzické osoby, kterou je Ing. Pavel Janeček, předseda představenstva povinného subjektu. Z tohoto důvodu přistoupil k provedení tzv. platového testu v souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16 (dále jen „tzv. platový náleží“) a dospěl k závěru, že nejsou splněna tři ze čtyř definovaných kritérií, přičemž jejichž kumulativní splnění je podmínkou pro poskytnutí požadované informace. K bodu 4. žádosti povinný subjekt uvedl, že informaci nelze poskytnout s odkazem na § 9 zákona č. 106/1999 Sb., kdy dle interní směrnice povinného subjektu jsou mimo jiné za skutečnosti tvořící obchodní tajemství považovány: seznamy dodavatelů, způsob koupě, objem nakupovaného zboží, služeb a stavebních prací, výše provize a odměn, vzorce a kalkulace výpočtu cen, slev a odměn. V neposlední řadě se povinný subjekt domnívá, že žádost naplňuje znaky zneužití práva, neb jejím účelem není kontrola toku veřejných financí, ale účel zcela jiný, navázaný na tržní prostředí. K bodu 5. žádosti povinný subjekt informace odmítl s odkazem na ustanovení § 9 zákona č. 106/1999 Sb., kdy dle interní směrnice patří mezi skutečnosti tvořící obchodní tajemství mimo jiné vnitropodniková evidence a administrativa a záznamy z jednání. Uvedené písemnosti rovněž obsahují informace, dotýkající se soukromí konkrétních osob, a navíc ani v rámci povinného subjektu nejsou tyto dokumenty zpřístupněny všem zaměstnancům.

Rozhodnutí bylo žadateli doručeno dne 10. 3. 2020, který podal proti rozhodnutí dne 25. 3. 2020 odvolání. Odvolatel uvedl, že o informace žádá mimo jiné z důvodu, že tyto nebyl schopen získat z titulu členství představitelů České pirátské strany v dozorčí radě povinného subjektu, jelikož ten v této věci neposkytuje součinnost. Žadatel podotkl, že dozorčí radě nejsou poskytovány ani jiné informace, které jsou zásadní pro její činnost jako kontrolního orgánu. Odvolatel se dále odkázal na tzv. platový náleží, kdy byl naopak přesvědčen, že všechna kritéria tohoto platového nálezu splňuje a informace by mu měly být poskytnuty, resp. povinný subjekt je povinen mu je poskytnout. Žadatel v odvolání rozporoval odmítnutí žádosti s odkazem na obchodní tajemství a odkázal na ustanovení § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dle kterého obchodní tajemství tvoří „konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem a jejichž vlastník zajišťuje ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení“. Pouhé označení některých informací jako obchodní tajemství tak dle odvolatele není dostačující. V neposlední řadě je třeba respektovat

ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., protože, dle odvolatele, povinný subjekt hospodaří s veřejnými prostředky. K informacím požadovaných o zaměstnaneckých volbách do dozorčí rady povinného subjektu byl odvolatel přesvědčen, že ani tyto údaje nemohou být obchodním tajemstvím, dále není zřejmé, jak by mohly požadované informace zasahovat do soukromí konkrétních osob. I pokud by bylo připsáno, že dané informace do soukromí konkrétních osob zasahují, dle odvolatele by převážilo po provedení testu proporcionality právo na informace nad právem na soukromí.

Odvolání bylo postoupeno Úřadu jako nadřízenému orgánu, který svým rozhodnutím ze dne 24. 4. 2020, č.j. UOOU-01673/20-2, rozhodnutí povinného subjektu zrušil a věc vrátil k novému projednání se závazným právním názorem. Dle rozhodnutí Úřadu měl povinný subjekt v rámci nového projednání umožnit žadateli, v souladu s ustanovením § 4 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), aby svoji žádost doplnil či odůvodnil před tím, než povinný subjekt znovu provede test proporcionality ve smyslu tzv. platového nálezu. S případným doplněním odůvodnění žádosti žadatelem, a za předpokladu existence zákonného důvodu pro odmítnutí žádosti, se měl povinný subjekt ve svém rozhodnutí řádně vypořádat. Dále bylo povinnému subjektu uloženo při provedení testu proporcionality zohlednit zvláštní právní předpisy vztahující se na obchodní korporace a jejich uspořádání, a též specifické postavení povinného subjektu, kdy je zároveň obchodní společností pohybující se v tržním a konkurenčním prostředí, neboť test proporcionality je, dle názoru Úřadu, třeba zasadit do celkového kontextu specifického postavení obchodní společnosti jako povinného subjektu působícího v tržním prostředí. Povinný subjekt měl konečně znovu posoudit povahu informací, u kterých shledal důvod pro odmítnutí žádosti dle § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a případně řádně odůvodnit odkaz na toto ustanovení, s ohledem na definici obchodního tajemství uvedenou v § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, kdy všechny znaky zde uvedené musí být splněny současně. Skutečnost krátkých zákonných lhůt nemůže vést k porušení základních zásad řízení v neprospěch žadatele, o čemž byl povinný subjekt nadřízeným orgánem spraven. Žadateli je nezbytné poskytnout přiměřenou lhůtu k případnému doplnění žádosti, která bude stanovena s ohledem na lhůty pro vyřízení žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb. V neposlední řadě nadřízený orgán doplnil, že veškeré podklady pro rozhodnutí, které povinný subjekt v rámci vedeného řízení shromáždí, či na které odkáže ve svém rozhodnutí, musí být součástí spisové dokumentace.

Povinný subjekt žádost na základě rozhodnutí nadřízeného orgánu znovu posoudil, žadatele vyzval k doplnění žádosti za účelem provedení tzv. platového testu, a následně dne 11. 5. 2020 vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, č. j. 03/2020, kterým, s odkazem na ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4, § 8a, § 8b a § 9 zákona č. 106/1999 Sb., odmítl žádost v bodech I., II., III., IV., a dále v bodě V. žádosti dokumentaci zaměstnaneckých voleb koncernu do dozorčí rady Pražské plynárenské a.s., zejména protokol o výsledku voleb, seznam návrhů s uvedením toho, kdo návrh kandidáta předložil, počet hlasujících a hlasy pro jednotlivé kandidáty, složení volební komise. Žadatel podal proti rozhodnutí povinného subjektu dne 26. 5. 2020 odvolání, kdy napadl rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti v plném rozsahu (ve vazbě na konkrétní zákonné důvody připojil odůvodnění) a trval na poskytnutí veškerých požadovaných informací.

Odvolání bylo postoupeno Úřadu, který o odvolání rozhodl dne 30. 6. 2020 pod č. j. UOOU-01673/20-6. K bodu IV. žádosti Úřad dospěl k závěru, že povinný subjekt žádost odmítl na základě zákonného důvodu a své rozhodnutí řádně odůvodnil. K bodu V.

žádosti Úřad dospěl k závěru, že povinný subjekt poskytl žadateli všechny dostupné informace a odmítnutí poskytnout další požadované informace bylo v souladu s platnou právní úpravou řádně odůvodněno, kdy žádný právní předpis povinnému subjektu neukládá, aby evidoval a následně archivoval informace o tom, kdo konkrétní kandidáty pro volbu v zaměstnaneckých volbách nominoval. Vzhledem ke znění výroku rozhodnutí povinného subjektu však bylo nezbytné přistoupit k jeho změně ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Pro tento postup byly splněny všechny zákonné podmínky, neboť Úřad nezměnil ani právní kvalifikaci užitou ve výroku rozhodnutí, ani neměnil odůvodnění rozhodnutí způsobem, který by mohl být považován za překvapivý. V rámci řízení o odvolání nedoplňoval žádné podklady pro rozhodnutí, proto nebylo nutno žadatele o informace vyzývat, aby se před vydáním tohoto rozhodnutí k podkladům vyjádřil.

K bodu I., II., III. žádosti Úřad rozhodnutí povinného subjektu zrušil a věc vrátil k novému projednání. V odůvodnění rozhodnutí dále konstatoval, že u bodu III. žádosti nejsou dány zákonné důvody pro odmítnutí informace. K bodu I. a II. dospěl k závěru, že požadované informace je povinný subjekt na základě provedení testu proporcionality, dle tzv. platového nálezu, žadateli v určité podobě povinen poskytnout. V souladu s platnou právní úpravou i judikaturou je minimálně výši odměn členů představenstva, v případě obchodní společnosti (zprostředkovaně) vlastněné sto procenty územním samosprávným celkem, nezbytné v řešeném případě poskytnout. Úřad však nevydal rozhodnutí o povinnosti informaci poskytnout (informační příkaz dle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.), protože nebyly pro takový postup splněny zákonné podmínky. V souladu s ustanovením § 12 zákona č. 106/1999 Sb. sdělil Úřad, že je na povinném subjektu, jakou vhodnou formu zvolí, aby poskytnutá informace v nejmenší možné míře zasahovala do práva na ochranu osobních údajů, tedy předsedy představenstva společnosti, a zároveň měla pro žadatele pro informaci dostačující informační hodnotu ve vztahu k jím požadované informaci. Povinný subjekt byl tedy povinen zvážit, v jaké konkrétní podobě informaci o výši odměn a dalších benefitech předsedy představenstva, případně v souhrnu vrcholného managementu, žadateli poskytne. Úřad dále uvedl, že ke zvolení vhodného postupu by beze sporu bylo účelné vyjádření vlastníka povinného subjektu, tedy hlavního města Prahy, ač se nejedná o zákonný požadavek. Právě i vlastník povinného subjektu je povinen postupovat při správě svého majetku s péčí řádného hospodáře. Úřad k řešené žádosti dále doplnil, že jsou jen s velkými obtížemi (pokud vůbec), veřejně dostupné informace komerčních subjektů konkurujících povinnému subjektu, které by umožňovaly porovnání výše odměn poskytovaným osobám na obdobných pozicích. Žádný z dodavatelů plynu se nenachází ve stejném postavení jako povinný subjekt, z veřejných zdrojů tedy není běžně dostupná výše odměn jejich nejvyššího managementu.

Povinný subjekt o žádosti znovu rozhodl dne 20. 7. 2020, a to tak, že informace k bodu I. a III. žádosti poskytl, k bodu II. žádosti poskytnutí informací částečně odmítl, a to včetně odůvodnění svého rozhodnutí. Žadateli bylo rozhodnutí doručeno fikcí dne 30. 7. 2020, v souladu s ustanovením § 17 odst. 4 zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v platném znění.

Reakcí žadatele bylo dne 20. 8. 2020 podání nazvané jako odvolání, které bylo dne 7. 9. 2020 postoupeno Úřadu k posouzení. Dle obsahu podání žadatel brojil jednak proti rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, které povinný subjekt vydal k bodu II. žádosti o informace,

jednak nesouhlasil s rozsahem jemu poskytnutých informací, které požadoval pod bodem I. žádosti, kdy povinný subjekt žadateli poskytl jen část informace, aniž by k tomuto bodu vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. Úřad tak část podání posoudil jako stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace ve smyslu § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb. (povinný subjekt k bodu I. žádosti poskytl část požadovaných informací, ve zbytku však nevydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, resp. žadateli neposkytl informace v jím požadovaném rozsahu), část podání pak jako odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí bodu II. žádosti o informace ze dne 20. 7. 2020, č. j. 03/2020. Zatímco odvolání bylo posouzeno ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné, neboť nebyla dodržena zákonná lhůta pro jeho podání (lhůta pro podání odvolání uplynula dne 14. 8. 2020, kdy nabylo rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti právní moci; žadatel podal odvolání až dne 20. 8. 2020), stížnost byla shledána Úřadem jako důvodná. Vzhledem k této skutečnosti Úřad výrokem II. svého rozhodnutí povinnému subjektu přikázal, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí vyřídil bod I. výše specifikované žádosti o informace v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb.

Dne 9. 10. 2020 vydal povinný subjekt rozhodnutí o odmítnutí části žádosti, č. j. 03/2020, kdy v bodu I. informace částečně poskytl a částečně odmítl; konkrétně poskytl souhrnnou informaci o vyplacené částce pro všechny členy představenstva. Vydání rozhodnutí předcházelo vyrozumění osob dotčených bodem I. žádosti, tedy členů představenstva povinného subjektu v období roku 2017, přičemž všechny osoby vyjádřily svůj nesouhlas s individualizovaným poskytnutí informací. Předseda představenstva a místopředseda představenstva povinného subjektu zároveň vyjádřili svůj souhlas poskytnout souhrnnou informaci o vyplacené částce. Individualizovanou informaci k osobě předsedy představenstva (Ing. Pavla Janečka) povinný subjekt odmítl poskytnout, přičemž v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl jako důvod odepření konflikt práva subjektu osobních údajů na ochranu osobních údajů a žadatelova práva na informace.

Dne 23. 10. 2020 podal žadatel proti výše uvedenému rozhodnutí odvolání. V odůvodnění tohoto odvolání víceméně zopakoval svou argumentaci z odvolání předchozích. Nově připojil svůj dotaz na primátora hl. m. Prahy ze dne 11. 8. 2020, ve kterém vycházel z odůvodnění rozhodnutí Úřadu ze dne 30. 6. 2020, UOOU-01673/20-6, konkrétně ze str. 9 tohoto rozhodnutí, kde Úřad uvedl, že ke zvolení vhodného postupu při tom, v jaké konkrétní podobě bude žadateli informace poskytnuta, by bylo bezesporu účelné vyjádření vlastníka povinného subjektu, a to i přes to, že zjišťování tohoto vyjádření není zákonnou povinností. Žadatel připojil též reakci Mgr. Adama Zábranského, radního pro oblast bydlení a transparentnosti, ze dne 15. 10. 2020, č. j. MHMP 1580571/2020, který, na základě pověření primátora hlavního města Prahy, uvedl svůj osobní názor, že i přes případná negativa poskytování těchto informací by je městské společnosti poskytovat měly; v tomto duchu bude též připravovat materiál do Rady hl. m. Prahy. Otázka zveřejňování odměn představenstev obchodních společností je však citlivá, proto dopředu těžko lze odhadnout stanovisko Rady hl. m. Prahy, která jakožto kolektivní orgán v souladu s § 68 odst. 2 písm. h) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, plní funkci valné hromady městských společností, tedy i povinného subjektu.

Odvolání bylo postoupeno Úřadu, který rozhodl dne 24. 11. 2020 pod č. j. UOOU-01673/20-11 tak, že rozhodnutí povinného subjektu zrušil a věc vrátil k novému projednání s odůvodněním, že povinný subjekt sice poskytl požadovanou

informaci v souhrnné podobě, avšak dostatečně nezdůvodnil, jak k této formě poskytnutí dospěl, zejména neprovedl důsledně test proporcionality ve vztahu k podobě informace a řádně jej nerozvedl dle jednotlivých kritérií. Při novém posouzení této části žádosti bylo povinnému subjektu doporučeno vyžádat si a zohlednit též stanovisko vlastníka, neboť z postoupené spisové dokumentace nepřímě vyplynulo, že problematiku poskytování informací o odměňování managementu společností vlastněných hlavním městem Prahou lze považovat z pohledu vlastníka za zásadní (Rada hl. m. Prahy vyslovila vůli se na svém budoucím jednání materiálem týkajícím se této oblasti zabývat).

Dne 8. 12. 2020 vydal povinný subjekt další rozhodnutí o odmítnutí části žádosti, č. j. 03/2020, kdy v bodu I. informace opětovně částečně odmítl; konkrétně odmítl opětovně sdělit informaci o vyplacené odměně pouze ve vztahu osobě Ing. Pavla Janečka, předsedy představenstva povinného subjektu.

Dne 22. 12. 2020 podal žadatel proti výše uvedenému rozhodnutí odvolání. V odůvodnění tohoto odvolání víceméně zopakoval svou argumentaci z odvolání předchozích. Nově uvedl v bodu V. odvolání, že test proporcionality provedený povinným subjektem vede k chybným závěrům, neboť údaje uvedené v bodu I. jeho žádosti mají být žadateli poskytnuty, a to na základě důvodů, které popisoval již ve svých předchozích odvoláních.

II.

Povinný subjekt dne 6. 1. 2021 předal Úřadu odvolání včetně příloh spolu se spisovou dokumentací a svým stanoviskem. Povinný subjekt neshledal důvod pro změnu svého rozhodnutí, setrval na svém postupu a důvodech pro částečné odmítnutí individualizované informace a poskytnutí informace souhrnné; tuto cestu považuje za jedinou možnou, a zároveň za naprosto dostačující, co se týče její informační hodnoty pro žadatele. Povinný subjekt zopakoval, že není státním orgánem ani územním samosprávným celkem, ale obchodní společností, která je navíc vlastněna územním samosprávným celkem pouze zprostředkovaně; nakládání s veřejnými prostředky tímto subjektem nespočívá v přímém čerpání prostředků z veřejných rozpočtů, povinný subjekt se pohybuje v tržním a konkurenčním prostředí, kdy společnosti, které nejsou ve 100% vlastnictví státu či samosprávného celku, odměny konkrétních osob z managementu zpravidla nezveřejňují; konečně v případě dotazů směřujících konkrétně na odměňování předsedy představenstva Ing. Pavla Janečka je rovněž třeba zohlednit i skutečnost, že se jedná o manažerský post, který byl takto akcionářem obsazován, odměňovací schéma je nastaveno standardy užívanými v soukromé sféře, a takové odměňovací schéma počítá s neveřejností jednotlivých složek.

Povinný subjekt nově uvedl a prakticky zopakoval, že jsou jen s velkými obtížemi (pokud vůbec) veřejně dostupné informace komerčních subjektů konkurujících povinnému subjektu, které by umožňovaly porovnání výše odměn poskytovaným osobám na obdobných pozicích. Žádný z dodavatelů plynů se nenachází ve stejném postavení jako povinný subjekt, z veřejných zdrojů tedy není běžně dostupná výše odměn jejich nejvyššího managementu. Povinný subjekt dále uvedl, že nadále trvající požadavek na jmenovité poskytnutí informací k odměně jediné osoby v rámci statutárního orgánu je třeba považovat za šikanózní a nemající oporu v zákoně ani výkladové praxi. Takový konkrétní a z kontextu vytržený údaj nemůže sloužit žadateli ani veřejnosti k účelu, který sleduje právní úprava, a jímž je kontrola

hospodaření s veřejnými prostředky - neboť bez znalosti práce dané osoby, bez posouzení jejího nasazení, odpovědnosti a jejích kompetencí, jakož i konkrétních záležitostí, které byly řešeny v předmětném období, a přínosů, které v daném období měla konkrétní osoba pro „veřejný majetek“, získá žadatel právě pouze informaci o tom, jaká je odměna určité osoby, ale nijak mu to neumožní kontrolu hospodaření s veřejnými prostředky, a tedy ani naplnění účelu zákona č. 106/1999 Sb.

Dle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. je příslušným nadřízeným orgánem opět Úřad, přičemž svou příslušnost již podrobně zdůvodnil ve svých předchozích rozhodnutích ve věci.

III.

Úřad na základě řádně a včas podaného odvolání oprávněnou osobou přezkoumal rozhodnutí povinného subjektu podle § 89 odst. 2 správního řádu. Úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí byla přezkoumána v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Podané odvolání bylo srozumitelné, z podání bylo patrné, čeho se žadatel o informace domáhá i v jakém rozsahu rozhodnutí povinného subjektu napadá, proto jej nebylo nutné vyzývat k doplnění podání.

Vzhledem k tomu, že žadatel ve velké míře zopakoval své námitky, uvedené v odvolání předchozím, Úřad se zabýval zejména **novou námitkou**, uvedenou v bodě V. odvolání, tedy že **test proporcionality provedený povinným subjektem vede k chybným závěrům**, neboť údaje uvedené v bodu I. jeho žádosti mají být žadateli poskytnuty, a to na základě důvodů, které popisuje ve svých odvoláních; tyto důvody si dovoluje Úřad pro přehlednost shrnout.

Žadatel předně dlouhodobě namítá, že mu informace o nákladech ve prospěch předsedy představenstva měly být poskytnuty ve formě týkající se jeho osoby, nikoli souhrnně o všech členech představenstva. Na žádost je přitom třeba aplikovat tzv. platový nález, který vymezil čtyřstupňový test, za jehož splnění je možné poskytnout informace, i když by tak potenciálně mohlo být zasaženo do soukromí osoby, jíž se týkají, přičemž žadatel opakovaně uvedl, že tato kritéria splňuje. Dotčený radní dále přímo žadateli dopisem uvedl, že podnět Úřadu, aby se vlastník povinného subjektu vyjádřil k tomu, jaký rozsah informací by měl povinný subjekt poskytnout o odměňování představenstva povinného subjektu, považuje za relevantní argument, proč připravit materiál do Rady hl. m. Prahy, ve kterém by se tento orgán, jakožto orgán plnící funkci valné hromady těchto společností, k dané problematice vyjádřil; osobně je toho názoru, že by městské společnosti měly dosahovat alespoň stejné úrovně transparentnosti jako společnosti kótované na burze. Odvolatel dále zdůraznil, že souhlas dotčené osoby není pro nutnost poskytnutí informací o mzdách, platech či obdobných peněžitých plnění judikaturou Ústavního soudu vyžadován, je třeba toliko splnění testu proporcionality, a opakovaně namítl, že byl postupem povinného subjektu zkrácen na svém právu na informace, přičemž po více než roce a půl od podání žádosti a po několika zrušujících rozhodnutích Úřadu poskytla pouze část informací obsažených v jednom z pěti bodů. Opakovaně navrhl, aby nadřízený orgán postupoval dle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. a poskytnutí informací povinnému subjektu nařídil.

IV.

K námitce žadatele uvádí Úřad následující. Úřad již ve svých předchozích rozhodnutích konstatoval, že **osoba žadatele splňuje postavení osoby podle tzv. platového nálezu**, tedy naplňuje kritéria tohoto nálezu a je třeba mu požadovanou informaci v určité podobě poskytnout. Předmětem testu proporcionality, který měl povinný subjekt za úkol v případě, že opětovně nedojde k závěru požadovanou informaci poskytnout v individualizované podobě, dostatečně rozšířit a odůvodnit, tak již nebylo splnění kritérií, vztahujících se k osobě žadatele (ta již prokázána byla), ale **především posouzení povahy informace požadované pod bodem I. žádosti a rizika dopadů jejího individualizovaného poskytnutí ve vztahu k právu na soukromí a ochranu osobních údajů fyzické osoby (subjektu údajů)**. Úkolem povinného subjektu tak bylo zejména nalézt vhodnou podobu poskytnutí požadované informace tak, aby byl naplněn účel práva na informace (zejména kontrola nakládání s veřejnými prostředky), a zároveň aby nebylo nepřiměřeným způsobem zasaženo do práva na ochranu soukromí dotčené osoby, a tuto podobu zároveň dostatečně zdůvodnit.

Úřad již v minulosti souhlasil s žadatelem v tom smyslu, že tzv. platový nálezné neříká, že mzdy, platy či obdobné finanční prostředky není *a priori* možné nikdy poskytnout – stejně tak ale tzv. platový nálezné nehovoří o tom, že jde v těchto případech o absolutní nutnost převážení práva na informace (zejména s ohledem informační hodnotu konkrétní informace) nad právem na soukromí a ochranu osobních údajů subjektu údajů (resp. nad zásahem do tohoto práva). Naopak toto **vážení jednotlivých práv je esenciálním prvkem pro střety základních lidských práv** a v tomto ohledu Ústavní soud svým tzv. platovým náleznem v podstatě navazuje se svou předchozí judikaturou, která se obdobných střetů týká. Smyslem těchto střetů je snaha o zachování maxima z obou práv, nikoli absolutní upřednostnění jednoho z těchto práv před druhým. Zvolená podoba poskytnuté informace směřující do oblasti odměňování je, z hlediska zachování obou střetávajících se práv, minimálně stejně tak důležitá, jako osoba žadatele o informace. Modifikace testu proporcionality – tzv. platový test – je specifická právě pro informace o platech a odměnách zaměstnanců povinných subjektů.

Úřad též konstatuje skutečnost, že - co se týče rozhodovací praxe soudů - problematika poskytování informací, týkající se platů a odměn zaměstnanců povinných subjektů, prošla v minulosti poměrně bouřlivým vývojem, a to od původní převažující ochrany těchto specifických informací při provedení testu veřejného zájmu - proporcionality (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 4 As 40/2010-60) přes jejich téměř absolutní poskytování bez provádění tohoto testu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2011, č. j. 5 As 57/2010-79, a zejména rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012-62) až po překonání tohoto názoru a možnost poskytnutí těchto informací za splnění specifických podmínek modifikovaného testu proporcionality, tzv. testu platového tak, jak jej modifikoval tzv. platových nálezné. V každém jednotlivém případě střetu dvou základních práv, tedy nejen v případě požadavku na poskytnutí výše uvedených informací, však v průběhu času stále trvá povinnost provádět test proporcionality v obecné rovině, tedy zejména dle kritérií, zakotvených plenárním náleznem Ústavního soudu ze dne 12. 10. 1994, sp. zn. Pl. ÚS 4/94, vycházejících z německého přístupu v pojetí Spolkového Ústavního soudu (*Bundesverfassungsgericht*). Toto poměřování ve vzájemné kolizi stojících základních práv a svobod, respektive posuzování přiměřenosti zásahů veřejné moci, se sestává ze tří kroků:

Prvním je *kritérium vhodnosti*, tedy odpověď na otázku, zdali institut, omezující určité základní právo, umožňuje dosáhnout sledovaného cíle (ochrany jiného základního práva nebo legitimního zájmu). Druhým kritériem je *kritérium potřeby*, spočívající v porovnávání legislativního prostředku, omezujícího základní právo, resp. svobodu, s jinými opatřeními, umožňujícími dosáhnout stejného cíle, avšak nedotýkajícími se základních práv a svobod. Třetím kritériem je *porovnání závažnosti obou v kolizi stojících základních práv (kritérium proporcionality v užším smyslu)*. Zároveň, např. s ohledem na nález Ústavního soudu ze dne 27. 11. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 1/12, platí, že čím intenzivnější zásah veřejná moc volí, tím silnější musí být legitimní obecný zájem na tomto omezení; omezení základního práva však musí zároveň ve smyslu článku 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod šetřit jeho podstatu a smysl (srov. také HUSSEINI, Faisal; BARTOŇ, Michal; KOKEŠ, Marian; KOPA, Martin; CAMRDA, Jakub; HEJČ, David; HLOUCH, Lukáš; MATOUŠ, Michal; MORAVEC, Ondřej; NECHVÁTALOVÁ, Lucie; NOVÁK, Jiří; PEKAŘOVÁ, Lenka; RIGEL, Filip; TOMOSZEK, Maxim; TOMOSZKOVÁ, Veronika; VOMÁČKA, Vojtěch; VÝBORNÝ, Štěpán. *Listina základních práv a svobod*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2020. ISBN 978-80-7400-812-2. s. 119.).

Při provádění testu proporcionality může a zpravidla také hraje roli postavení samotné osoby, do jejíž osobnostních práv má být poskytnutím informace zasaženo, a to nejen v rámci povinného subjektu, ale zejména v rámci celé společnosti. Toto postavení umožňuje v určité podobě stanovit odlišnou míru ochrany osobnostních práv těch, kteří svou veřejnou činností vytvářejí či vzbuzují zájem o svou osobu, přičemž tento veřejný zájem je jedním z prostředků neformální kontroly činnosti veřejně činných osob (v této souvislosti srov. např. rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ze dne 8. 7. 1986 ve věci stížnosti č. 9815/82 *Lingens proti Rakousku*, rozhodnutí téhož soudu ze dne 24. 6. 2004 ve věci stížnosti č. 59320/00 *Von Hannover proti Německu – Von Hannover I.* a další, k platové problematice a hierarchii osob v rámci povinného subjektu nově např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2020, č. j. 2 As 88/2019-29). Obecně tak platí, že **veřejné osoby musí akceptovat větší míru kritiky i zveřejňování informací o své osobě** (srov. například četné nálezy Ústavního soudu – ze dne 15. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 367/03, ze dne 17. 7. 2007, sp. zn. IV. ÚS 23/05, ze dne 4. 4. 2005, sp. zn. IV. ÚS 146/04 atd.).

Při řešení předmětného případu je však třeba též neopomenout specifikum, které již Úřad zdůraznil v některých ze svých předchozích rozhodnutí – totiž že **nakládání s veřejnými prostředky tímto subjektem nespočívá v přímém čerpání prostředků z veřejných rozpočtů** např. k pokrytí ztráty povinného subjektu, ale naopak v každoročním odvodu dividend vlastníku společnosti, tedy hlavnímu městu Praze, do veřejných rozpočtů. Na straně druhé se na obchodní společnost typu povinného subjektu **nevztahuje výklad pojmu veřejných prostředků** ve smyslu § 2 písm. g) zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finanční kontrole“), neboť dle ustanovení § 1 odst. 3 se ustanovení tohoto zákona nevztahují na kontrolu právnických osob, k nimž stát nebo územní samosprávné celky plní funkci zakladatele podle zvláštních právních předpisů, s výjimkou kontroly poskytované veřejné finanční podpory podle tohoto zákona a podle zvláštního právního předpisu. Povinný subjekt se pohybuje v tržním a konkurenčním prostředí, kdy společnosti, které nejsou ve 100% vlastnictví státu či samosprávného celku, odměny konkrétních osob z řad managementu nezveřejňují, tedy jsou jen s velkými obtížemi (pokud vůbec) veřejně dostupné. V daném případě Úřad v minulosti poukázal příkladmo na další (konkurenční) distributory zemního plynu – ČEZ, a.s. a PRE, a.s., kdy se jedná o obchodní společnosti

v jednom případě částečně vlastněné státem ve druhém případě je majoritním vlastníkem územně samosprávný celek (hlavní město Praha). S ohledem na skutečnost, že uvedené obchodní společnosti nejsou ve 100% vlastnictví státu či územního samosprávného celku, neplyne z dosavadní Úřadu známé judikatury povinnost informace o odměnách na žádost v takovém případě bez dalšího poskytnout a jsou obecně k dispozici toliko v souhrnné informaci ve výroční zprávě obchodních společností a dalších veřejně dostupných listinách.

Postupem času povinný subjekt poskytl žadateli téměř veškeré požadované informace, s výjimkou individualizované výše odměny předsedy představenstva, Ing. Pavla Janečka, avšak prostředky vynaložené na toto odměňování poskytl, přes výše uvedená specifika postavení povinného subjektu ve vztahu k veřejným prostředkům, alespoň v souhrnné informaci o vyplacené částce všem členům představenstva. V intencích právního názoru Úřadu, vysloveného v jeho rozhodnutí ze dne 24. 11. 2020, rozšířil povinný subjekt v posuzovaném rozhodnutí v minulosti provedený test proporcionality v rámci jednotlivých kritérií vhodnosti, potřebnosti a proporcionality v užším smyslu, a obšírně zdůvodnil, jak k této formě poskytnutí dospěl.

V rámci řešení kritéria vhodnosti povinný subjekt zkoumal, zda zjištění konkrétní odměny vyplacené výše uvedené dotčené osobě vede ke kontrole hospodaření s veřejnými prostředky. Povinný subjekt uvedl, že *„bez znalosti práce dané osoby, bez posouzení jejího nasazení, odpovědnosti a jejích kompetencí, jakož i konkrétních záležitostí, které byly řešeny v předmětném období, a přínosů, které v daném období měla konkrétní osoba pro „veřejný majetek“, získá žadatel právě pouze informaci o tom, jaká je odměna určité osoby“*, avšak tato skutečnost mu nikterak neumožní kontrolu hospodaření s veřejnými prostředky, a tedy ani naplnění účelu zákona č. 106/1999 Sb. Nemožnost srovnání obdržené informace s konkurenčními společnostmi vede k dalšímu snížení její vypovídací hodnoty, a tedy i vhodnosti zásahu do ústavně chráněného práva na ochranu soukromí dotčené osoby. Částečné splnění kritéria vhodnosti povinný subjekt spatřuje v případě poskytnutí souhrnné informace o všech členech představenstva.

Možné naplnění kritéria potřebnosti povinný subjekt opět spatřuje v poskytnutí souhrnné informace jako formy informace, ze které lze vyvodit pouze určité přibližné informace o soukromí jednotlivců, a jde tedy o mírnější zásah do soukromí dotčené osoby. Souhrnná informace je, dle povinného subjektu, z hlediska dosažení požadovaného cíle nejen rovnocenná, ale ve skutečnosti dokonce hodnotnější než informace o konkrétním členovi představenstva. *„Souhrnnou informaci totiž lze zasadit do kontextu dalších povinně zveřejňovaných informací o povinném subjektu, a to zejména informací z účetních závěrek a z rozhodnutí o rozdělení zisku. Lze tak zjistit například poměr nákladů na vrcholný management ve vztahu k obratu společnosti, jejímu zisku, hodnotě dlouhodobého majetku apod. Lze i jednoduše vymezit rozsah kompetencí a odpovědnosti statutárního orgánu jako celku, neboť představenstvo odpovídá v akciové společnosti v konečném důsledku za vše a je rovněž oprávněno do všeho zasahovat. Jinými slovy, jelikož i ostatní dostupné informace o společnosti jsou poskytovány souhrnně za celou společnost nebo za určité segmenty (nikoli za konkrétní osoby), je mnohem vhodnější podávat i v oblasti odměňování souhrnné informace. I z pohledu podané žádosti existuje, dle povinného subjektu, pouze malý rozdíl mezi oběma zvažovanými postupy. Žadatel požaduje konkrétní výši odměn jednoho člena představenstva, nicméně díky souhrnnému údaji v podstatě získal průměrnou výši odměny členů představenstva. Pakliže se konkrétní výše odchyluje od průměru, nevede znalost této*

odchyly nikterak blíže k dosažení kontroly nad hospodařením s veřejnými prostředky. Důvodem této odchylky je totiž zpravidla relativní význam rolí jednotlivých členů představenstva, jejich osobnostní profil, vůdčí schopnosti, jakož i další faktory, jež žadatel ani veřejnost nejsou s to posoudit, a jejichž peněžní vyjádření nemá tudíž žádnou vypovídací hodnotu. Kontrola hospodaření povinného subjektu je v případě povinného subjektu zajišťována i řadou dalších instrumentů, jmenovitě činností výboru pro audit, dozorcí rady, zveřejňováním účetních závěrek a dalších údajů v souladu se zákonem o obchodních korporacích a se zákonem o účetnictví, povinným auditem, odpovědnostními mechanismy soukromého práva a prověřována je rovněž neustálou hospodářskou soutěží, v níž se povinný subjekt dlouhodobě pod vedením současného představenstva úspěšně prosazuje (což je jednoznačně patrné z každoročně zveřejňovaných účetních výkazů a výročních zpráv) a odvádí do rozpočtu hlavního města Prahy nemalé finanční prostředky.“ (citace z rozhodnutí povinného subjektu)

Povinný subjekt dále řešil v rámci výše uvedených dvou kritérií, zda lze vést veřejnou diskuzi i bez znalosti individualizovaného údaje, a došel k závěru, že ano. Pouze taková diskuse má potenciál přispět k ochraně veřejného zájmu způsobem, který je hoden právní ochrany. I v tomto případě žadatel dokládá předloženými mediálními výstupy skutečnost, že je taková diskuse vedena.

Ke kritériu proporcionality v užším smyslu povinný subjekt uvedl, že *„poskytnutí informace o konkrétním členovi představenstva nepřináší žadateli ani veřejnosti jako celku nic, co by přispělo k naplnění cíle a účelu zákonných ustanovení, na něž se žadatel odvolává. Naopak poskytnutí informace v rozsahu a struktuře, jak to požaduje žadatel, by znamenalo bezpochyby citelný zásah do základního práva konkrétní fyzické osoby – člena představenstva, což je doloženo absencí souhlasu člena představenstva, ale vyplývá to i z ustálené judikatury Ústavního soudu, jež v žádném případě nebagatelizuje právo jednotlivce na ochranu jeho soukromí a informací o majetkových poměrech a dalších okolnostech“*. Dotčená osoba se vyjádřila opakovaně (naposledy písemnou zprávou ze dne 6. 10. 2020), že nesouhlasí s poskytnutím výše uvedených údajů o své osobě, a naopak vyjádřila souhlas s poskytnutím údajů v sumární (souhrnné) podobě.

Povinný subjekt tak shrnul, že *„poskytnutí informace o konkrétním členovi představenstva, dle tohoto hodnocení, nemůže projít testem proporcionality. Stejně tak při porovnání mezi poskytnutím informace o konkrétním členovi představenstva na straně jedné a poskytnutím souhrnné informace na straně druhé je zjevné, že test proporcionality svědčí ve prospěch souhrnné informace. Ta totiž přináší současně vyšší míru naplnění „práva na informace“ i vyšší míru zachování práva jednotlivce na soukromí.“* Žadatel má z titulu členství jeho kolegů v dozorcí radě povinného subjektu i v představenstvu efektivní nástroj, jak zajistit veřejnou (politickou) kontrolu hospodaření povinného subjektu.

Úřad nemůže plně souhlasit s tvrzením povinného subjektu, že by nebylo v daném případě naplněno kritérium vhodnosti. Je sice pravdou, že bez dalších informací (zejména znalosti práce dotčené osoby a informace o tom, za jakou práci byla konkrétně odměňována) jde o izolovaný údaj s menší vypovídající hodnotou, avšak z hlediska kontroly nakládání s prostředky povinného subjektu informace o výši odměny, vyplacené konkrétní osobě, je, dle názoru Úřadu, toto kritérium naplněno. Co se však týče naplnění kritérií potřebnosti

(respektive nutnosti) a kritéria proporcionality v užším smyslu, tato podle Úřadu v daném případě naplněna nebyla.

Povinný subjekt poskytl informaci v rámci souhrnné informace o odměnách všech členů představenstva, tedy poskytl informaci jiným, méně invazivním způsobem do osobnostních práv dotčené osoby, přičemž tuto informaci lze dále provázet a kombinovat s dalšími informacemi, které povinný subjekt pravidelně zveřejňuje. Kontrola hospodaření povinného subjektu je prováděna na mnoha úrovních, ať už prostřednictvím příslušných orgánů, tak i na základě právních předpisů. I vzhledem k postavení povinného subjektu, který nenakládá s veřejnými prostředky tak, jak je definuje zákon o finanční kontrole (a tedy výkladově provazuje s ustanovením § 8b zákona č. 106/1999 Sb.), lze považovat zásah, který by byl způsoben dotčené osobě poskytnutím individualizované informace, za nedůvodně nepřiměřený. Úřad sice dává za pravdu žadateli, že souhlas či nesouhlas dotčené osoby s poskytnutím informace o ní samotné není hlavním kritériem pro posouzení, zda takovou informaci poskytnout, avšak s ohledem na článek 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod (právo na informační sebeurčení), dle kterého má každý „*právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě*“, nelze od postoje dotčené osoby k řešené žádosti o informace úplně odhlédnout, respektive jej přehlížet. Úřad též v rámci zkoumání naplnění kritéria proporcionality v užším smyslu zhodnotil aktuální situaci, když v průběhu odvolacího řízení došlo dne 15. 1. 2021 k odvolání Ing. Pavla Janečka dozorčí radou povinného subjektu z postu předsedy představenstva a má tedy v tuto chvíli postavení běžné fyzické osoby. Úřad tak nesouhlasí s námitkou žadatele, že by test proporcionality, provedený povinným subjektem, vedl k chybným závěrům.

Úřad se však musí pozastavit ještě nad jednou skutečností, a tou je postoj vlastníka povinného subjektu, respektive jeho vyžádání. Povinný subjekt si toto stanovisko, s ohledem na skutečnost, že se, dle jeho zjištění, Rada hl. m. Prahy, ke dni vydání rozhodnutí, věci dále nezabývala, přímo nevyžádal. Povinný subjekt poukázal na skutečnost, že k datu vydání rozhodnutí povinného subjektu uplynulo od podnětu žadatele na primátora hlavního města Prahy (dopis byl zaslán dne 11. 8. 2020) již více než tři měsíce, avšak jediná odpověď, která byla předložena, byl právě dopis gesčního radního, který zmínil Úřad ve svém předchozím rozhodnutí. Z toho je, dle povinného subjektu, zřejmé, že Rada hl. m. Prahy, ač se s případem mohla seznámit prostřednictvím primátora (jenž za Radu hl. m. Prahy jedná navenek), nezaujala k věci žádné stanovisko. Povinný subjekt se rovněž seznámil s veřejně dostupnými pozvánkami a programy na zasedání Rady hl. m. Prahy i s usneseními Rady hl. m. Prahy, na základě čehož dospěl k závěru, že dotazování již fakticky proběhlo, avšak nebylo dosaženo žádného výsledku. Povinný subjekt také uvedl, že hlavní město Praha je „*sice konečný nepřímý vlastník povinného subjektu, a to prostřednictvím společnosti Pražská plynárenská Holding a.s., nicméně samotné HMP nevlastní přímo žádné akcie povinného subjektu ani nevykonává působnost valné hromady, a tedy není ani na místě odkaz na ustanovení § 68 odst. 2 písm. h) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze. Rada HMP ve skutečnosti nevykonává u povinného subjektu žádnou působnost vymezenou pro některý orgán společnosti zákonem o obchodních korporacích. ÚOOÚ tak při formulaci svého doporučení vycházel z chybné premisy.*“

Úřad k výše uvedenému uvádí na pravou míru skutečnost, že nestanovil povinnost vlastníka se přímo nějakým konkrétním dotazovat, což ani nevyplývá z právních předpisů; **považoval však za vhodné tento názor zjistit, a to zejména s ohledem na předchozí argumentaci**

povinného subjektu o možném negativním dopadu poskytnutí informace na jeho postavení na trhu. Zejména z tohoto důvodu doporučil povinnému subjektu tento krok učinit a stanovisko vlastníka případně zohlednit. Z rešerší zveřejněných rozhodnutí Rady hl. m. Prahy, které povinný subjekt provedl, a faktické situace (reakce na aktivitu samotného žadatele vůči primátorovi hlavního města Prahy) rozhodně nevyplývá, že by toto dotazování již fakticky proběhlo, jak uvádí povinný subjekt; vzhledem k závěrům testu proporcionality však lze zhodnotit tuto aktivitu povinného subjektu, ve vztahu k rozhodnutí, za dostačující.

Závěrem svého rozhodnutí Úřad uvádí, že se podrobněji nezabýval případným zneužitím práva ze strany žadatele, které povinný subjekt opakovaně zmiňuje, a to zejména s ohledem na to, že z tohoto důvodu nebyla informace odepřena.

V.

Úřad po posouzení postupu povinného subjektu, vydaného rozhodnutí i námitky uplatněné žadatelem v kontextu celého případu dospěl k závěru, že odvolání není důvodné. Povinný subjekt postupoval v souladu s platnými právními předpisy a aktuální judikaturou, když výše uvedenou část žádosti o informace, na základě výsledku provedeného testu proporcionality, správním rozhodnutím odmítl. Veřejný zájem na poskytnutí individualizované informace o výši odměny dotčené osoby, i s ohledem na zvláštní postavení povinného subjektu ve vztahu k hrazení jeho činnosti z veřejných prostředků (kdy naopak povinný subjekt odvádí prostředky do veřejných rozpočtů), nepřevážil nad právem na ochranu osobních údajů a soukromí dotčené osoby.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 27. ledna 2021

Mgr. Monika Bendová
vedoucí oddělení přezkumu
(podepsáno elektronicky)

Rozdělovník:

1. Pan Mgr. et Mgr. Jakub Michálek, Bořivojova 108, Praha 3, ID DS: 4memzkm
2. Pražská plynárenská, a.s., Národní 38, Praha 1, ID DS: au7cgsv
3. Dotčená osoba – dle spisu